

(Wille) maatte have afluttet denne Forhandling. Det ærede Medlem spurgte, om der var Forhandlinger med det sjællandske Jernbaneselskab, som kunde bevirke, at Nykjøbingsbanen blev opgivet for en anden Banes Skyld. Dertil svarede Ministeren: Nei, der foreligger ikke Forhandlinger, som kunne give Anledning til at bevirke noget Saadant. Efterat den ærede Minister har givet dette Svar, saa synes mig, at det er ganske simpelt, at vi slutte Forhandlingerne derom og sige, at vi holde os til det i sidste Session vedtagne Lovforslag, som det er; thi det maa vistnok indrømmes, at der ikke paa nogen Maade kan være Tale om at opgive den nylig erhvervede Bane, uden at man faaer noget Andet istedet derfor, og ligesaa vist er det, at skjønt Befolkningen paa Volland og Falster hellere vilde have en Bane fra Gaabense til Nykjøbing og derfra videre til Nakskov end den nuværende, saa vil man dog ikke paa nogen Maade opgive den Bane, der skal føres over Falster, uden at faae Noget istedetfor. Med mindre der altsaa fremtræder et Actieselskab og begjærer Concession, og som giver fuldstændig Sikkerhed, for at det vil og kan udføre sine Planer, og Indenrigsministeren her fremkommer med et Lovforslag med Hensyn til de Begjæringelser, som der jo vel vil blive Spørgsmaal om for et saadant Actieselskab, med mindre, siger jeg, at dette foreligger, synes det mig at være klart, at det sjællandske Jernbaneselskab ikke vil kunne fritages for det af samme overtagne Anlæg. Efter hvad jeg har erfaret, er der aldeles Intet for Dieblifket, der berettiger til at troe, at det sjællandske Jernbaneselskab vil søge at komme bort fra dette Anlæg, som det skal udføre. Hvad der senere kan hændes, er noget Andet, men dette synes jeg ikke, at vi her skulle beskæftige os med, vi kunne ganske roligt vente, indtil Indenrigsministeren fremtræder med et eller andet Forslag.

Indenrigsministeren: Jeg troer ikke, at der i det, jeg før udtalte, kunde være Nogetsomhelst, som kunde give nogen Formodning

om, at der for mig var Spørgsmaal om at vælge imellem et Enten-Eller. Jeg troer, at mine Udtalelser vare bestemte nok, og at jeg ligesom den ærede Rigsdagsmand, som henvendte Spørgsmaalet til mig, ønskede et Vaad-Dg. Der har aldrig fra min Side kunnet være Tale om at opgive Noget af, hvad der er vundet for en Deel af Landet, for at tilvende en anden Deel af Landet Fordele, som den attraaede. Det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (M. C. Hansen) lagde mig paa Sinde ikke at tilstede en Retning af Banen, der ikke fyldestgjorde Falstringernes Interesser; men jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at hvor det gjælder om at fastsætte en Retning af en Jernbane, der kan man være fuldstændigt overbevist om, at ligesaa Mange, som man vil fyldestgjøre ved at forandre den engang projecterede Retning, ligesaa Mange vil man paa den anden Side fortrædige derved. Jeg kjender meget godt de forskjellige Synser, der ere fremkomne i saa Henseende, jeg skulde muligvis endog være tilbøielig til for mit eget personlige Bedkommende at antage, at en Bane med en nogen anden Retning kunde have en større local Interesse; men det maa erindres, at dette Stykke Bane igjennem Falster ikke maa betragtes udelukkende som en falsterff Localbane. Vi maae bestandig erindre, at dengang dette Baneanlæg blev vedtaget her, blev det forudsat, at det skulde danne Bindeleddet imellem den lollandske og den sjællandske Bane, og at det mindre var Hensynet til de specifik falsterff Interesser, der var det Afgjørende, end Hensynet til at knytte Volland igjennem Falster til Sjælland. Jeg troer altsaa, at naar man skal bestemme Retningen af Banen igjennem Falster — hvad der endnu ikke er steet — saa maa man tage væsentligt Hensyn til, at Banens Bestemmelse er at være en Forbindelsesbane, foruden Hensynet til, at den saa godt som muligt kan betjene den locale Trafik paa Falster.

M. Sage: Jeg maa sige, at jeg, da jeg kom herop, troede, at vi ikke havde Andet